

R. P. F. FELICIS

POTESTATIS

EXAMEN

ECCLESIASTICUM.

Cum Novissimis Additionibus.

16
1364M

R. P. F. FELICIS
P O T E S T A T I S
P A N O R M I T A N I

Ordinis Minorum SANCTI FRANCISCI de Observantia
Ministri Provincialis , Lectoris Jubilati , & S. Officii
Consultoris , &c.

EXAMEN ECCLESIASTICUM.

IN QUO UNIVERSÆ MATERIÆ MORALES,
Omnesque ferè Casus Conscientiæ exegitabiles, solidè , ac
perspicuè resolvuntur.

CUM DENUNCIATIONIBUS AD MONITORIA, ATQUE

*Edicta ; necnon Instrukione Sacrae Pœnitentiariae , Propositionibus
damnatis , Examine Ordinandorum , & Arte Prædicandi .*

OPUS NON TANTUM CONFESSARIIS , AC PœNITENTIBUS ,

verùm etiam Prædicatoribus , Ordinandis , Missionariis , cunctisque
Ecclesiasticis , summoperè utile , ac necessarium .

EDITIO NOVISSIMA, CUI INTER ALIAS ADDITIONES

*accessit appendix Thesaurum Quesnellianarum cum sua singularum la-
conica explanatione , & oppugnatione excerpta è Trutina Antiques-
nelliana P. DOMINICI VIVA Societatis JESU .*

Quasque 17.

V E N E T I I S , M D C C X X X I X .

SUPERIORUM PERMISSU , AC PRIVILEGIIS .

AD LECTOREM.

*Ngemisce pie Lector ; non enim sicis oculis , hujus volumi-
nis paginas , in quibus ejus Auctoris memoria tibi obvia
occurreret , transilire valebis ; lacrymare quam in tanti vi-
ri funere passa est Felix Civitas infelicitatem , ac Trina-
cria tota jacturam . Felix nomine , Felix moribus , Felix
ingenio in aliorum utilitatem semper scribendo Feliciter
laboravit ; nec unquam labori defuit animus , sed defuit
anima , laborum premium in caelis (ut pie creditur) acceptura . Quan-
quam enim Examini Ecclesiastico jampridem in lucem edito diutius elabo-
rasset ; cum tamen , adhuc in dies , ille , qui nullum diem sine linea prae-
termisit ; alia , quae ibi non tetigerat , multa perlegeret , multaque ipsi ,
successu interjecti temporis , quae resolutione indigebant , ad aures perven-
nissent ; ne quid amplissimo operis titulo intus decesset , quod dubiam men-
tem in resolvendo possibiles casus relinquere posset ; de explenda omni tua
pia curiositate sollicitus , eidem amplificando studiosius insudavit , Et ve-
luti apis ingeniosa , ex omnibus floribus , quos , nedum in Moralium ,
verum Et Canonistarum spatiosissimis campis , reperire potuit ; ut pro vi-
ribus , brevitati simul , ac utilitati studiosorum consulere ; succum col-
ligit , favumque uberiores emisit . Hinc idem Examen , jam in duo par-
va volumina partitum , in unum , sed novis casibus , aliisque diversis ma-
teriebus maxime adauctum , nec non sacris Canonibus , principiisque Theo-
logicis pinguius refertum tandem redegit , quo modo nunc tibi denuo pro-
dit in lucem . Opus , si ea omnia , de quibus in ipso agitur , aspicias ;
breve est , sed minimè abbreviatum ; imò copiosius , quae in multiplicatis ,
magnisque tum veterum , tum recentiorum voluminibus conscribuntur ,
omnia continens ; in ipso enim omnes penè excogitabiles casus praeticos
morales ad quamcunque materiam spectantes , nec nimis arctando , nec
nimis relaxando , fideliter ac solide resolutos invenies ; nam haud novita-
tis , vel veritatis amator , sed veritatis ; paleas excessit , frumentum pu-
rum elegit . Igitur gratanter accipe , quod anhelanti animo cupiebas ;
nec dubites ob funeris eventum totum esse Auctoris quidquid in opere re-
peritur ; hujus enim operis complementum fuit suae consummationis ini-
tium ; Et cum finem huic examini fecisset , laudemque Deo scripsisset ;
postridie in febrem incidens , ad alterius saeculi Examen se disposuit , ad
quod vocabat Divina Majestas . Hinc securiter opus tene , ipsi scdulo in-
cumbe , attentèque perlege , Et praeculduo universam moralem scientiam
possidebis . Vale .*

EXAMEN CONFESSARIORUM.

TOMUS PRIMUS,

Complectens Conscientiam, Leges, Instructionem S. Pœnitentiariæ, Præcepta Decalogi, Ecclesiæ, Sacramenta, Censuras, Pœnas, in quibus plura de Moralibus, Et Propositiones ab ALEXANDRO VII. INNOCENTIO XI. & ALEXANDRO VIII. damnatas,

Quæ prius hic (tanquam totius Operis Speculum ad labes delendas) afferuntur. Deindè in propriis locis trium Tomorum rejecta citantur.

Quorum locorum Indicem habes in fine Tomi Tertii.

1 PROPOSITIONES 45. AB ALEX. VII. DAMNATÆ.

Feria V. die 24. Septembris 1665.

In Congreg. Gener. S. Rom. & Univers. Inquis. habita in Palatio Apost. Montis Quirinalis coram SS. D.N. Alexandro Divina Provid. Papa VII. &c.

Sanctissimus D.N. audiuit, non sine magno animi sui dolore, complures opiniones Christianæ disciplinæ relaxativas, & animarum perniciem inferentes, partim antiquatas iterùm suscitari, partim noviter prodire: & summam illam luxuriantium ingeniorum licentiam in dies magis excrefcere, per quam in rebus ad conscientiam pertinentibus modus opinandi irrepfit alienus omninò ab Evangelicæ simplicitate, Sanctorumque Patrum doctrina, & quem si pro recta regula fidei in praxi sequerentur, iugens eruptura esset Christianæ vitæ corruptela. Quare, ne alio unquam tempore viam salutis, quam suprema veritas Deus, casus verba in æternum permanent, arctam esse desinuit, in animarum perniciem dilatarè, seu verius perverti contingeret, idem SS. D. N. ut oves sibi creditas ab ejs. smodi spatiosa, lataque perquam itar ad perditionem, via, pro pastoralis sollicitudine in rectam semitam vocaret, eorundem *Excerpt. Ecclesiast.*

opinionum examen pluribus in Sacra Theologia Magistris, & deindè Eminentiss. & Reverendiss. DD. Cardinalibus contra hæreticam pravitatem Gener. Inquis. seriò commissis. Qui tantum negotium strenuè aggressi, eique sedulo incumbentes, & maturè discussi usque ad hunc diem infra scriptæ propositionibus, super unaquaque ipsarum sua suffragia Sanctitati suæ singillatim exposuerunt.

1 Homo nullo unquam vitæ suæ tempore tenetur elicere actû fidei, spei, & charitatis ex vi præceptorum divinorum ad eas virtutes pertinentium:

2 Vir equestris ad duellum provocatus, potest illud acceptare, ne timiditatis notam apud alios incurrat.

3 Sententia asserens, Bullam Cenzæ solum prohibere absolutionem hæresis, & aliorum criminum, quando publica sunt, & id non derogare facultati Tridentini, in qua de occultis criminibus sermo est, anno 1629. 18. Junii in Concistorio Sac. Congreg. Eminentiss. Card. visa, & tolerata est.

4 Prælati Regulares possunt in foro conscientie absolvere quoslibet seculares ab hæresi, occulte, & ab excommunicatione propter eam incursum.

5 Quamvis evidenter tibi constet Petram esse hæreticum, non teneris denunciare, si probare non possis.

A P P E N D I X

Quæsnellianarum Thesium à SS. D. N. CLEMENTE XI. profligatarum; Quibus sua seorsim subjicitur laconica explanatio, & oppugnatio, perstringendo paucis, quæ fufius, ac enucleatius in sua Trutina Antiquæsnelliana, non semel in lucem edita, P. DOMINICUS VIVA Societ. JESU differuit in obsequium dogmatum Catholicorum:

Cum passim ubique terrarum sermo incidat de Constitutione Unigenitus, in qua Quæsnellianæ Theses profligantur, nec earum sensus sit facillè omnibus obvius, Typographi studium, & cura fuit, de hac Appendice conficienda, ut in hac editione huic docto Operi annexa præ manibus haberi posset.

1 **Q**uid aliud remanet animæ, quæ Deum, atque ipsius gratiam amisit, nisi peccatum, & peccati consecutiones, superba paupertas, & segnis indigentia, hoc est generalis impotentia ad laborem, ad orationem, & ad omne opus bonum?

Si peccatori post amissam Dei gratiam peccatum deficeret liberum arbitrium, ac potestas ad honestè operandum, nec non gratia ad orandum, & ad resipiscendum, delusoriè à Deo ad pœnitentiam invitaretur; Sicut delusoriè invitatur cæcus ad videndum. Quo quid absurdius?

2 Jesu Christi gratia, principium efficax boni cujuscunque generis, necessaria est ad omne opus bonum; absque illa non solum nihil fit, sed nec fieri potest.

Citra Christi gratiam, quæ principium efficax est omnis boni, (hoc est citra gratiam efficacem) adhuc homo adjutus gratia sufficienti exercere potest actus virtutum supernaturalium, tum Moralium, tum etiam Theologicalium. Non est itaque gratia efficax ad omne opus bonum necessaria.

3 In vanum Domine præcipis, si tu ipse non das, quod præcipis.

Si Deus in vanum præciperet, quando deneget gratiam efficacem, qua det, quod præcipit, nonne fatuum esset præceptum pœnitentiæ, quod à Deo peccatori non resipiscenti imponitur? Nonne frustranea esset gratia sufficienti, quam Deus eidem confert, ut resipiscat? Cum tamen ea sit beneficium ingens.

4 Ità Domine; Omniaabilia sunt ei, cui omniaabilia facis, eadem operando in illo.

Perinde quasi non esset possibilis conversio peccatoris, quando Deus gratiam illi confert sufficientem, ut resipiscat, absque eo quod resipiscentiam in illo operetur per gratiam efficacem.

5 Quando Deus non emollit cor per interiorum unktionem gratiæ suæ, exhortationes, et Appendix.

gratiæ exteriores non inserviunt, nisi ad illud magis obdurandum.

Adhortationes, & gratiæ exteriores non deserviunt ad obdurandum cor peccatoris, quin potiùs ad emolliendum; quamvis aliquando ex defectu propriæ cooperationis defacto non emolliatur; & gratia tunc temporis collata sit inefficax.

6 Discrimen inter Fœdus Judaicum, & Christianum est, quod in illo Deus exigit fugam peccati, & implementum legis à peccatore, relinquendo illum in sua impotentia: in isto verò Deus Peccatori dat, quod jubet, illum sua gratia purificando.

Erroneum est hujusmodi discrimen: Cum etiam in Judaico fœdere contulerit Deus gratiam sufficientem ad non peccandum, nec reliquerit Deus Judæos in impotentia ad bene operandum. Commentitium pariter est, quod semper Deus in Christiano fœdere sua gratia det quod jubet; sæpè enim quod jubet non ponitur, non quidem ex defectu gratiæ, sed ex nostra culpa. Denique falsum est peccatorem gratia divina semper purificari; cum sæpè adjuvetur, quin purificatio sequatur vitio voluntatis.

7 Quæ utilitas pro homine in veteri fœdere; in quo Deus illum reliquit ejus propriæ infirmitati, imponendo ipsi suam legem? Quæ verò felicitas non est admitti ad fœdus, in quo Deus nobis donat, quod petit à nobis?

Erroneum est, quod Deus reliquerit in veteri fœdere Judæos in sua infirmitate destitutos gratia sufficienti ad salutariter operandum; Quomodo peccassent legem transgrediendo, si illam implere non potuissent: Erroneum pariter est, tam quod in Christiano fœdere Deus ita donet quod petit à nobis, ut non requiratur ad illud ponendum libera nostra cooperatio; quam quod semper nobis detur gratia efficax, ut ponatur, quod Deus petit à nobis; quinimo sæpè ex nostra culpa, non ex